

Kod przedmiotu

Kierunek

Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej

Specjalność

-

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Wiadomości z zakresu zasad muzyki, instrumentoznawstwa, harmonii na poziomie szkoły muzycznej II stopnia.

Wymagania końcowe

Egzamin

Cele kształcenia

Nabywanie umiejętności instrumentowania utworów na różnorodne zespoły z uwzględnieniem ich możliwości wykonawczych. Zapoznanie ze specyfiką różnych instrumentów muzycznych oraz możliwościami ich łączenia w większe zespoły w celu świadomego operowania barwą w dziele muzycznym. Poznanie technik instrumentacji poszczególnych epok stylistycznych. Rozwijanie zdolności twórczych, wyobraźni dźwiękowej oraz wykształcenie wewnętrznego poczucia barwy i brzmienia poszczególnych instrumentów.

Treści programowe nauczania

Problemy techniczne instrumentów muzycznych – możliwości ich łączenia. Wprowadzenie studenta w specyfikę procesu instrumentacji na podstawie analizy utworów na różne składy instrumentalne i wokalnie-instrumentalne, z uwzględnieniem różnorodności koncepcji instrumentacyjnych w zależności od okresu historycznego i indywidualnego idiomu kompozytorskiego. Praktyczne wykorzystanie zdobywanej wiedzy w przygotowywanych przez studenta instrumentacjach utworów na zróżnicowane składy instrumentalne i wokalnie-instrumentalne znane z literatury i praktyki wykonawczej (zespoły kameralne, orkiestrowe, szkolne i amatorskie).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Zna podstawowe zasady łączenia brzmień instrumentów oraz opanował podstawową wiedzę o technicznych właściwościach instrumentów, sposobach gry i formach notacji (K1_W03).

- w zakresie umiejętności

- Wymienia i wyczerpująco omawia wszystkie grupy i rodzaje instrumentów muzycznych (K1_U17).
- Instrumentuje utwory fortepianowe na różnego rodzaju zespoły (K1_U18).
- Potrafi sporządzić partyturę utworu o niskim i średnim stopniu trudności (K1_U19).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów (K1_K06).

Metody nauczania

Ćwiczenia (zajęcia indywidualne).

- Analiza partytur w celu zapoznania studenta z omawianymi problemami, możliwościami technicznymi i barwowymi instrumentów, czy idiome instrumentacyjnym danego kompozytora.
- Samodzielna praca studenta składająca się z głębszej analizy przykładów wykorzystania instrumentów w różnych zespołach oraz przez różnych twórców i próby zinstrumentowania konkretnego utworu.
- Analiza wykonanej pracy wraz z wykładowcą, omówienie możliwych rozwiązań instrumentacyjnych, twórcza dyskusja.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS			0,5	0,5	0,5	0,5
Ilość godzin w semestrze			7,5	7,5	7,5	7,5
Rodzaj zaliczenia			zs	zs	zs	egz
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Semestry 3-5: zaliczenie przez pedagoga prowadzącego przedmiot na podstawie przedstawionych przez studenta prac przewidzianych programem w danym semestrze oraz obserwacji pracy studenta w ciągu roku. Semestr 6: egzamin komisyjny końcowy, na którym oceniane są wszystkie prace (partyтуры) studenta napisane w ciągu dwóch lat w zakresie poprawności zapisu partyturowego, odpowiedniego zastosowania instrumentów, poprawności stylistycznej.

Literatura (piśmiennictwo)

Partyтуры utworów orkiestrowych i kameralnych od klasycyzmu po współczesność, Guzowski K., *Podstawowe zagadnienia instrumentacji*. Gdańsk 2005.

Krystyniak T., *Szkolne zespoły muzyczne: zasady instrumentacji*. Warszawa 1979.

Pawłowski J., *Podstawy instrumentacji, cz. I i II*. Kraków 1861 i 1966.

Rybnicki M., *Vademecum instrumentacji*. Warszawa 1987.

Sikorski K., *Instrumentoznawstwo*. Kraków 1980

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

mgr Tomasz Szczepanik